

กลยุทธ์ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐภาคเหนือตอนบนในการให้โอกาสทางการศึกษา
แก่เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์

THE STRATEGY OF THE PUBLIC HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS
OF THE UPPER NORTHERN REGION IN PROVIDING EDUCATIONAL
OPPORTUNITY TO YOUNG ETHNIC GROUPS

ปรีดา จันทร์แจ่มศรี* นาวิน พรหมใจสา เลห์ล่า ตรีเอกานุกูล และ โกมินทร์ วังอ่อน
*สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนากฎหมาย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เชียงราย ประเทศไทย

Preeda Chanchaemsri* Nawin Promjaisa Lelar Treeaekanukul and gomin wangon
*Regional Development Strategies Chiang Rai Rajabhat University, Chiang Rai, Thailand

*E-mail: Preedacru@gmail.com

Received: 2021-05-10

Revised: 2021-07-01

Accepted: 2021-07-02

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบาย ระบบ และกลไกของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐภาคเหนือตอนบนในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อโอกาสทางการศึกษาในเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ และเพื่อจัดทำกลยุทธ์ส่งเสริมโอกาสในการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐภาคเหนือตอนบน การวิจัยแบบผสมผสาน ใช้เทคนิคเชิงคุณภาพ คือแบบสัมภาษณ์ โดยเก็บข้อมูลจากประชากรผู้ให้ข้อมูลหลักคือผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษา กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง จำนวน 4 คน ได้แก่ อธิการบดีและรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบด้านการจัดการศึกษาโดยตรง และเชิงปริมาณคือแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละ 10 คน รวม 40 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา หาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า นโยบาย ระบบและกลไกของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐภาคเหนือตอนบนในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ การกำหนดอัตราค่าเล่าเรียนในราคาถูกเพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ การยกเลิกการสอบคัดเข้าเรียน (ยกเว้นคณะครุศาสตร์) ตามแนวคิดผู้อยากเรียนต้องได้เรียน การออกแบบระบบเพื่อการเข้าถึงการบริการของกลไกมหาวิทยาลัย ในการต่อยอดการศึกษาของเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อโอกาสในการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ของเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ การใช้มาตรการบริหารเปิดกว้างให้เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ทุกคนเข้าเรียนได้โดยไม่จำกัดสาขาวิชา และการที่นักศึกษาที่มีความเห็นว่าการได้ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นช่องทางยกระดับทางสังคมของตนเองได้ ส่วนกลยุทธ์ส่งเสริมโอกาสในการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาแก่เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ การใช้มาตรการบริหารให้เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ได้เข้าถึงโอกาสทางการศึกษา การสนับสนุนปัจจัยเกื้อหนุนต่าง ๆ ขององค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน และการปรับเปลี่ยนทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการศึกษา

คำสำคัญ: สถาบันอุดมศึกษาของรัฐภาคเหนือตอนบน โอกาสทางการศึกษา เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์

ABSTRACT

The purposes of this research were to explore the policy, strategies, systems and mechanisms of public higher education institutions of the upper northern region in providing educational opportunity to young ethnic groups, to synthesize the factors affecting their educational opportunities, and to develop strategies to promote educational opportunities in the public higher education institutions of the upper northern region. This was a mixed methodology research using both qualitative (interview) and quantitative techniques (questionnaires). The 4 key informants for qualitative data collection were the president and vice-presidents who have been assigned of 4 Rajabhat universities while quantitative data collection was based on 40 students from the ethnic groups of 4 Rajabhat universities. The statistics used for data analysis were mean and percentage and content analysis was also included.

The research was found that: the policies of the public higher education institutions of the upper Northern region to young ethnic groups had been arranged according to the priority as follows: low registration fee so that everyone can access the university; free admission to university without examination (except for the Faculty of Education) according to the concept of “education for all”; system design to access the university facilities, allowing the young ethnic groups to further their education. For the factors affecting the educational opportunity of young ethnic groups respectively arranged according to the priority as follows: the use of open management methods for all ethnic groups with no limit access to the study program and from the students’ view, it revealed that academic attainment in the educational institution was to enhance their social standing. The strategies promoting educational opportunities in the educational institutions of young ethnic groups were prioritized as follows: administrative measures to ensure that the ethnic groups had

access to educational opportunities, scholarship support from the public and private sectors, and change in attitude, belief, and value so that the value of education would be raised.

Keywords: Public Higher Education Institutions of the Upper Northern Region, Educational Opportunity, Young Ethnic Groups.

บทนำ

สังคมโลกในศตวรรษที่ 21 เป็นสังคมฐานความรู้ (Knowledge-based Society) เต็มรูปแบบ ผู้คนที่ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุขนอกจากจะต้องมีและใช้องค์ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ยังจำเป็นต้องมีทักษะในการดำเนินชีวิตแห่งศตวรรษที่ 21 ที่พร้อมมูลและครบถ้วนด้วย และบุคคลที่มีคุณลักษณะเช่นที่กล่าวมานี้จึงจะเรียกได้ว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาของประเทศเพื่อให้สามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ได้อย่างยั่งยืน (John P. Wilson, 2005) โดยเหตุนี้รัฐบาลของทุกประเทศจึงต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างจริงจังเพราะคุณภาพของประเทศขึ้นอยู่กับคุณภาพประชากรของประเทศเป็นสำคัญ มาตรการและกลยุทธ์ที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประชากรให้มีความพร้อมต้องเริ่มต้นด้วยการศึกษาเป็นหลัก Hickman, Daniel C. and Olney, William W. (2011)

ข้อมูลตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2562 ประเทศไทยมีประชากรทั้งหมด จำนวน 66,558,935 คน (The central registry office, 2020) โดยเป็นกลุ่มเด็กและเยาวชน อายุระหว่าง 0-25 ปี จำนวน 21,227,381 คน คิดเป็นร้อยละ 32.07 ของประชากรทั้งหมด ในจำนวนประชากรทั้งประเทศ

มีประชากรที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์หรือชนเผ่าอยู่ในพื้นที่ครอบคลุม 67 จังหวัด จำนวนทั้งสิ้น 56 กลุ่ม มีประชากรรวมประมาณ 6,100,000 คน หรือร้อยละ 9.68 ของประชากรทั้งประเทศโดยจำแนกพื้นที่จากลักษณะการตั้งถิ่นฐานได้ 4 ลักษณะ คือ กลุ่มที่ตั้งถิ่นฐานบนพื้นที่สูงหรือชนชาวเขา กลุ่มที่ตั้งถิ่นฐานในพื้นที่ราบ กลุ่มชาวเล และกลุ่มที่อาศัยอยู่ในป่า (Board of the Youth, Youth, Women, the Elderly, the Disabled, the Ethnic, and the Sexually Diversity Congress) เฉพาะกลุ่มชาติพันธุ์ซึ่งส่วนใหญ่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยที่อาศัยอยู่ใน 3,431 หมู่บ้าน จำนวน 165,075 ครัวเรือนมีจำนวนประชากรรวมกัน 1,125,525 คน คิดเป็นร้อยละ 18.43 ของประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ทั้งหมดในประเทศไทย (Ministry of Social Development and Human Security. (2018)

กลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าเป็นกลุ่มที่ถูกกระบวนการทางสังคมผลักดันให้ตกอยู่ในสถานะบุคคลชายขอบของสังคม มักถูกกลืนรอนสิทธิความเป็นมนุษย์ สิทธิความเป็นพลเมือง และสิทธิทางวัฒนธรรม จึงถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่มีความเปราะบาง สุ่มเสี่ยงต่อความไม่มั่นคงในชีวิตและจิตใจในระดับรุนแรง (Chatnatapat, C. et al., 2020) ที่ผ่านมามาประเทศไทยได้ให้ความสำคัญ

กับแนวคิดความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งมีความหมายตรงตามคำจำกัดความของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ว่า หมายถึง การที่ประชาชนสามารถแสดงออกในทางเลือกของตนอย่างปลอดภัยและเป็นอิสระ รวมทั้งควรมีศักยภาพและได้รับอำนาจมากพอที่จะดูแลรับผิดชอบตัวเอง มีโอกาสที่จะแสวงหาความต้องการของตนเองและรายได้ที่เพียงพอในการดำรงชีวิต (United Nations Development Group, 2013) มาตรการและกลยุทธ์สำคัญในการสร้างความมั่นคงให้แก่มนุษย์และแก้ไขปัญหาเหล่านั้นคือการศึกษา เนื่องจากการศึกษาเป็นเครื่องมือสร้างคนให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็น มีลักษณะนิสัยและจิตใจที่ดีงาม มีความพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อตนเองและสังคมรวมทั้งในการประกอบอาชีพ และยังเป็นปัจจัยสำคัญเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาติอีกด้วย โดยเหตุนี้ ตั้งแต่ พ.ศ. 2548 เป็นต้นมา คณะรัฐมนตรีได้ให้ความสำคัญชอบแนวทางการจัดการศึกษาแก่บุคคลที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎร โดยได้ออกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยหลักฐานในการรับนักเรียนนักศึกษาเข้าเรียนในสถานศึกษา พ.ศ. 2548 กำหนดให้สถานศึกษาของเด็กที่ไม่มีหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรเข้าเรียนได้ โดยสถานศึกษาต้องถือเป็นหน้าที่ในการที่จะรับเด็กที่อยู่ใต้วัยการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับเข้าเรียนในสถานศึกษา (The Ministry of Education, 2005) ซึ่งเป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชนว่าด้วยสิทธิทางการศึกษา

ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย ในแต่ละปีมีกลุ่มเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์จำนวนหลายหมื่นคนที่อยู่ใต้วัยเรียน แต่ส่วนใหญ่เรียนจบ

เพียงระดับชั้นมัธยมศึกษาแล้วก็จะแต่งงาน และประกอบอาชีพเกษตรกรรมเช่นเดียวกับพ่อแม่ (Boonpitak, M. 2010) ในขณะเดียวกันก็มีเยาวชนส่วนหนึ่งที่มีโอกาสได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งภาคเหนือตอนบนมีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนอยู่จำนวนมากกว่า 20 แห่ง สำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีทั้งหมด 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ซึ่งพัฒนามาจากวิทยาลัยครูและสถาบันราชภัฏ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 สถาบันจึงเป็นหน่วยงานหลักที่จะสร้างโอกาสแก่สังคมและพัฒนาท้องถิ่นและเป็นโอกาสของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการเข้าถึงการศึกษาของประชาชน โดยเฉพาะเยาวชนซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างชาติ เพราะเมื่อเยาวชนได้รับการศึกษาที่เหมาะสมและมีคุณภาพแล้ว ปัญหาต่าง ๆ ในบ้านเมืองก็จะลดน้อยลง ในขณะเดียวกันยังช่วยทำให้ เยาวชนกลายเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศได้เป็นอย่างดี การให้โอกาสทางการศึกษาแก่เยาวชน โดยเฉพาะกลุ่มชาติพันธุ์ในวันนี้ จึงเป็นการให้โอกาสแห่งชีวิตทุกด้านสำหรับพวกเขาในอนาคต

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความต้องการค้นหานโยบาย ระบบ และกลไกของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐภาคเหนือตอนบนในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏจำนวน 4 แห่งในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ รวมทั้งค้นหาและสังเคราะห์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อโอกาสทางการศึกษาในเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ ตลอดจนเพื่อจัดทำกลยุทธ์ส่งเสริมโอกาสในการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ แก่เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อให้เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ และหรือกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทุกกลุ่มสามารถใช้เป็นแนวทางในการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา นำมาใช้ในการทำงานและการดำเนินชีวิต อันจะส่งผลต่อความเป็นอยู่และการมีคุณภาพชีวิตที่ดี สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง สามารถพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไปเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทยและเป็นการกำลังสำคัญในการนำพาประเทศไปสู่ความสามารถในการแข่งขันกับสังคมโลกได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อค้นหานโยบาย ระบบ และกลไกของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐภาคเหนือตอนบนในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์
2. เพื่อสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อโอกาสทางการศึกษาในเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์
3. เพื่อนำเสนอกลยุทธ์ส่งเสริมโอกาสในการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแก่เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์

ทบทวนแนวคิด

1. แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษา

การศึกษา มีความสำคัญยิ่งในการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ได้กำหนดปฏิญญาโลกว่าด้วยการศึกษาเอาไว้เป็นหลักการร่วมกันที่ประเทศสมาชิกต้องปฏิบัติ ดังจะเห็นได้จากการประชุมระดับโลกด้านการศึกษา

(World Education Forum) ของผู้แทนประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก จำนวน 164 ประเทศ ณ กรุงดาการ์ ประเทศเซเนกัล เมื่อเดือนเมษายน 2543 ที่ประชุมมีมติรับรอง “กรอบปฏิบัติการดาการ์ว่าด้วยการศึกษาก่อนหน้า” โดยกำหนดกรอบการดำเนินการไว้ 15 ปี (2543 -2558) ปฏิญญาข้างต้น มีหลักการที่สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน ตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อ 26 (2) ที่ว่า “การศึกษาจะต้องมุ่งไปสู่การพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์อย่างเต็มที่และเสริมพลังการเคารพต่อสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมความเข้าใจสันติธรรมและมิตรภาพระหว่างประชาชาติ กลุ่มชาติพันธุ์ ศาสนาและสันติภาพของมนุษยชาติ” (Department of International Affairs, 2010)

2. แนวคิดเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมและความมั่นคงทางสังคม

สวัสดิการสังคม (Social Welfare) หมายถึง ระบบการจัดบริการสังคม เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาสังคม รวมทั้งการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคมเพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ในระดับมาตรฐาน โดยบริการดังกล่าวจะต้องตอบสนองความต้องการพื้นฐานของประชาชนให้ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ทั้งในด้านการศึกษาที่ดี การมีสุขภาพอนามัย การมีที่อยู่อาศัย การมีงานทำ การมีรายได้ การมีสวัสดิการแรงงาน การมีความมั่นคงทางสังคม การมีนันทนาการและบริการทางสังคมทั่วไป (Department of Social Development and Welfare, 2016)

ความมั่นคงของมนุษย์ (Human Security) หมายความว่า การที่ประชาชนได้รับหลักประกันด้านสิทธิความปลอดภัย การสนองตอบ

ต่อความจำเป็นขั้นพื้นฐาน สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี ไม่ประสบปัญหาความยากจน ไม่สิ้นหวัง และมีความสุข ตลอดจนได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกันในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง (Ministry of Social Development and Human Security, 2013)

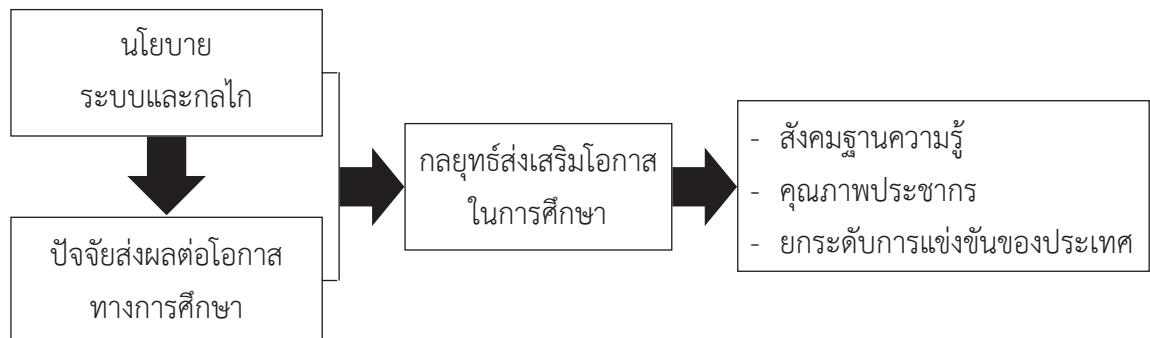
ความมั่นคงทางสังคม (Social Security) หมายถึง การดำเนินงานทั้งของรัฐและสังคมที่จะช่วยลดปัญหาความยากจน ตลอดจนจัดภัยพิบัติต่าง ๆ ฉะนั้น ความมั่นคงทางสังคมจึงมีความหมายกว้างขวาง กล่าวถึงมาตรการทางด้านเศรษฐกิจและสังคมเพื่อที่จะขจัดความยากจน และรวมถึงความเสี่ยงภัยต่าง ๆ โดยทั่วไปความมั่นคงทางสังคมจะครอบคลุมถึงการช่วยเหลือทางสังคม

การประกันสังคมและการบริการสังคม (Department of Social Development and Welfare, 2016)

3. แนวคิดเกี่ยวกับโอกาสทางสังคม

โอกาสทางสังคม หมายถึง ช่องทางแนวทาง หรือ จังหวะ และหมายรวมถึงเวลาที่เหมาะสมที่บุคคล คณะบุคคล องค์กร หน่วยงาน หรือสถาบันทางสังคมใด ๆ เปิดให้แก่บุคคลหรือคณะบุคคลหรือชุมชนได้เข้าถึงระบบบริการที่บุคคล คณะบุคคล องค์กร หน่วยงาน หรือสถาบันทางสังคมนั้น ๆ มีอยู่ เช่น โอกาสในการเข้าถึงการศึกษา โอกาสในการเข้าถึงการรับบริการขั้นพื้นฐานของรัฐ โอกาสในการทำงานและการได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรม เป็นต้น (Department of Social Development and Welfare, 2016)

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการศึกษาวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methodology Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) สรุปผลการวิจัยโดยบูรณาการผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองแบบเข้าด้วยกัน ใช้วิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาจากเอกสาร(Documentary Research) กฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ รวมทั้งแผนปฏิบัติการของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐภาคเหนือตอนบนกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง และแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารตำรา หนังสือ บทความวารสาร แผนยุทธศาสตร์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. การศึกษาภาคสนาม(Field Research) ดำเนินการโดยลงพื้นที่สัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหาร คือ อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมาย โดยใช้แบบสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูล และใช้แบบสอบถามสำหรับตัวแทนนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์แต่ละ 10 คน รวม 40 คน การสัมภาษณ์เพิ่มเติม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและนักศึกษา กลุ่มชาติพันธุ์ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐภาคเหนือตอนบนกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏจำนวน 4 แห่ง สำหรับประชากรผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายแต่ละ 1 คน และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษา กลุ่มชาติพันธุ์แต่ละ 10 คน

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับผู้บริหาร แบ่งเป็น 5 ตอน และ

แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์แบ่งเป็น 4 ตอน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลและหาค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ผลการวิจัย

1. นโยบายของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐภาคเหนือตอนบนในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ พบว่า นโยบายด้านการกำหนดอัตราค่าเล่าเรียน ในราคาถูกเพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ และการยกเลิกการสอบคัดเข้าเรียน (ยกเว้นคณะครุศาสตร์) ตามแนวคิดผู้อยากเรียนต้องได้เรียน การออกแบบระบบหรือวางระบบเพื่อการเข้าถึงการบริการของกลไกมหาวิทยาลัยในการต่อยอดการศึกษาของเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ และการกำหนดเป็นนโยบายของมหาวิทยาลัยตามแผนยุทธศาสตร์ในการบริหารมหาวิทยาลัย เป็นนโยบายที่มีจุดเน้นอยู่ในระดับมากที่สุด การกำหนดเป็นนโยบายตามวัตถุประสงค์การจัดตั้งมหาวิทยาลัย ตาม พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 เป็นนโยบายที่เป็นจุดเน้นอยู่ในระดับมาก ส่วนการให้โควตาแก่เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ในการเข้าศึกษาในสาขาวิชาหรือแขนงวิชาต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย และการเพิ่มอัตราส่วนบุคลากร อาจารย์ผู้สอน วิทยากรพิเศษ ผู้บรรยายในภาควิชาและสาขาที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชาติพันธุ์ โดยใช้บุคลากรชาติพันธุ์ที่มีความรู้ความสามารถหรือความเชี่ยวชาญ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและสร้างแรงดึงดูดใจในการเข้าศึกษาและการต่อยอดแก่เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์เป็นจุดเน้นอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่การกำหนดเป็นนโยบายของคณะ สาขาวิชา/ภาควิชา

และการที่มหาวิทยาลัยมีการพัฒนาหลักสูตรด้านชาติพันธุ์ศึกษาเพื่อยกระดับองค์ความรู้ข้อมูลวิชาการเพื่อหนุนเสริมสถานะ เกียรติภูมิของกลุ่มชาติพันธุ์ และการที่มหาวิทยาลัยมีการสร้างหลักสูตร/จัดการเรียนการสอนรายวิชาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชุมชนท้องถิ่น ภาษาวรรณคดี คติชนของกลุ่มชาติพันธุ์ เป็นจุดเน้นอยู่ในระดับน้อย

ส่วนระบบและกลไกในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ พบว่าระบบและกลไกด้านการเปิดโอกาสให้เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ทุกคนสามารถเข้าเรียนได้โดยไม่จำกัดสาขาวิชา เป็นจุดเน้นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ การขยายโอกาสทางการศึกษาแก่บุคคลที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทย ส่วนจุดเน้นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การออกข้อบังคับระเบียบ ประกาศที่สอดคล้องกับนโยบายทางด้านการศึกษาของรัฐรองรับ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อโอกาสทางการศึกษาในเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ พบว่า ปัจจัยหลักดันที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การที่ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐภาคเหนือตอนบนได้ใช้มาตรการเชิงบริหารเพื่อแหวกทางและเปิดกว้างให้เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ทุกคนสามารถเข้าเรียนได้โดยไม่จำกัดสาขาวิชา รองลงมาคือ ความต้องการของชุมชนพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และเกิดจากความต้องการของตัวนักศึกษาเองที่ต้องการความก้าวหน้าในชีวิตและการที่สถานศึกษาให้โอกาสเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยได้โดยไม่ต้องสอบเข้า ปัจจัยหลักดันระดับรองลงมาคือ นโยบายของรัฐที่สนับสนุนให้ประชากรของประเทศได้มีการศึกษาในระดับสูง นโยบายของมหาวิทยาลัยที่เปิดกว้างให้ทุกคน

ที่อยากเรียนต้องได้เรียน ช่องทางหรือความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของสถานศึกษา แรงจูงใจและคำแนะนำของครูแนะแนวในโรงเรียน การได้เห็นแบบอย่างที่ดีของรุ่นพี่/คำแนะนำจากรุ่นพี่ ความต้องการหลักหนีจากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมในชุมชนของตนที่เป็นอยู่ และแรงจูงใจทางเศรษฐกิจ/ตลาดแรงงาน/โอกาสในการทำงานที่มีรายได้สูง ส่วนปัจจัยที่เป็นแรงผลักดันในระดับต่ำ คือ อัตราค่าเรียน/ค่าเทอมไม่แพงมากเมื่อเทียบกับสถานศึกษาอื่น แรงผลักดันของเพื่อนและครอบครัว และการที่สถานศึกษาให้ทุนการศึกษาและที่พักฟรี

3. กลยุทธ์ส่งเสริมโอกาสในการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแก่เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ พบว่า กลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การใช้มาตรการเชิงบริหารของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาในการเปิดพื้นที่และลงไปโอบอุ้มเพื่อให้เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ได้เข้าถึงโอกาสทางการศึกษา การปรับเปลี่ยนคติความเชื่อ ค่านิยม ในการเห็นคุณค่าของการศึกษา การสนับสนุนขององค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนด้านปัจจัยเกี่ยวพันต่าง ๆ การใช้กลยุทธ์รุ่นพี่ชักชวนรุ่นน้องมาเรียน และการกำหนดอัตราค่าเล่าเรียนไม่แพงเมื่อเทียบกับสถานศึกษาอื่น รองลงมาคือ การเชิญชวนผ่านครูแนะแนวในโรงเรียน การให้โควตาเข้าเรียนเป็นกรณีพิเศษ การได้รับสิทธิเข้าเรียนโดยไม่ต้องสอบแข่งขัน ส่วนจุดเน้นของกลยุทธ์ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาแก่เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การปรับปรุงข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศให้เปิดกว้างและเอื้อต่อเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์

สรุปผลการวิจัยและอภิปราย

สรุปผลการวิจัย

1. นโยบายของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลภาคเหนือตอนบนในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ เรียงลำดับจากที่มีความสำคัญมากไปน้อย ได้แก่ การกำหนดอัตราค่าเล่าเรียนในราคาถูกลงเพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ การยกเลิกการสอบคัดเข้าเรียน (ยกเว้นคณะครุศาสตร์) ตามแนวคิดผู้อยากเรียนต้องได้เรียน การออกแบบระบบหรือวางระบบเพื่อการเข้าถึงการบริการของกลไกมหาวิทยาลัยในการต่อยอดการศึกษาของเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ การกำหนดเป็นนโยบายของมหาวิทยาลัยตามแผนยุทธศาสตร์ในการบริหารมหาวิทยาลัย ส่วนระบบและกลไกในการสร้างโอกาสในการศึกษา ได้แก่ การเปิดโอกาสให้เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ทุกคนสามารถเข้าเรียนได้โดยไม่จำกัดสาขาวิชา และการขยายโอกาสทางการศึกษาแก่บุคคลที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทย

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อโอกาสทางการศึกษาในเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ ได้แก่ การใช้มาตรการเชิงบริหารเพื่อแหวกทางและเปิดกว้างให้เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ทุกคนสามารถเข้าเรียนได้โดยไม่จำกัดสาขาวิชา ความต้องการของชุมชน พ่อแม่หรือผู้ปกครอง ความต้องการของตัวนักศึกษาเอง ที่ต้องการความก้าวหน้าในชีวิต มหาวิทยาลัยให้โอกาสเข้าเรียนได้โดยไม่ต้องสอบเข้า แรงจูงใจและคำแนะนำของครูแนะแนวในโรงเรียน การได้เห็นแบบอย่างที่ดีของรุ่นพี่/คำแนะนำจากรุ่นพี่ ความต้องการหลีกเลี่ยงหนีจากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมในชุมชนของตนที่เป็นอยู่ และแรงจูงใจทางเศรษฐกิจ/ตลาดแรงงาน/โอกาสในการทำงาน

ที่มีรายได้สูง

3. กลยุทธ์ส่งเสริมโอกาสในการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแก่เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ ได้แก่ การใช้มาตรการเชิงบริหารในการเปิดพื้นที่และลงไปโอบอุ้มเพื่อให้เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ได้เข้าถึงโอกาสทางการศึกษา การปรับเปลี่ยนคตินิยมเชื่อ ค่านิยมให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการศึกษา การสนับสนุนปัจจัยเกื้อหนุนขององค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน การใช้กลยุทธ์รุ่นพี่ชักชวนรุ่นน้องมาเรียน และการกำหนดอัตราค่าเล่าเรียนไม่แพง การเชิญชวนผ่านครูแนะแนวในโรงเรียน และการได้รับสิทธิเข้าเรียนโดยไม่ต้องสอบแข่งขัน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐภาคเหนือตอนบนในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. นโยบาย ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลภาคเหนือตอนบนในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ จากสรุปผลการวิจัยข้อ 1 สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ชาติด้านการศึกษา (2561-2580) ของ The secretary of the National Strategy Committee, the secretary of the National Economic and Social Development Committee (2019) โดยเฉพาะด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ที่มีเป้าหมายการพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ การให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชากรในชาติ นับเป็นความต้องการจำเป็นของทุกประเทศ เพราะคุณภาพของประเทศขึ้นอยู่กับคุณภาพของประชากรของประเทศ สอดคล้องกับ Namuang,

A. (2010) ซึ่งได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การปฏิรูป การศึกษาของประเทศไทย พบว่า ปัจจัยซึ่งมีผล โดยตรงต่อความสามารถในการแข่งขันทุกด้าน ของประเทศ คือคุณภาพการศึกษาของพลเมือง จากแนวคิดที่ว่า “การศึกษาสร้างคน คนสร้างชาติ” การศึกษา คือเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาและ สร้างคุณภาพของประชากร และเป็นจุดเริ่มต้น แห่งความสำเร็จในชีวิตของมนุษย์และส่งผลโดยตรง ต่อความสุขในชีวิต กับ เฟรย์ และ สตุทเซอร์ (Frey, B and Stutzer, 2002) ที่พบว่า ระดับการ ศึกษามีความสัมพันธ์กับความสุขของมนุษย์ และ Satahnguan (2002) ที่ว่า ระดับการศึกษาของ บิดามารดา ทำให้ครอบครัวไทยซึ่งประสบความสำเร็จในการเลี้ยงดูบุตร บุตรของชาวโชนีมีความ ตั้งใจในการศึกษา เด็กรุ่นใหม่ต้องการมีการศึกษา สูงขึ้นเพื่อจะได้ประกอบอาชีพที่ดี มีรายได้ดี ในทาง กลับกันผู้ที่ด้อยโอกาสในการศึกษาย่อมตกอยู่ใน ฐานะเปราะบางของคนในสังคมและขาดความมั่นคง ในชีวิตและย่อมกระทบกระเทือนต่อคุณภาพชีวิต ตามไปด้วยและสอดคล้องกับ คอนรอย Conroy, David. (2001) ที่พบว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านการศึกษา ส่งผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตของคนไร้บ้าน เพราะการด้อยการศึกษาทำให้ไม่มีโอกาสได้ทำงาน หรือต้องประสบกับภาวะการไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง ทำให้ไม่มีรายได้ที่แน่นอน เป็นผลกระทบต่อความ เป็นอยู่และคุณภาพชีวิตอย่างมาก

นอกจากนี้ นโยบายข้างต้น ยังสอดคล้อง กับกลุ่มพัฒนาแห่งสหประชาชาติ United Nations Development Group (2013) ที่ระบุว่า ในการ ให้โอกาสทางการศึกษา ต้องคำนึงถึงคือความ ต้องการของเยาวชน ผู้หญิงและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้โอกาสทางการศึกษาตลอดชีวิตแก่ประชาชน

ทุกกลุ่มอย่างทั่วถึงและหลากหลาย เช่นเดียวกับ เสงมาว ลาห์ไป (Lahpai, S., 2007) ที่ได้ศึกษา เรื่อง Politics of identity and articulations of belonging : a transnational Kachin community in northern Thailand และพบว่า ชาวบ้านจำนวนมากได้ตั้งความหวังไว้กับลูกหลาน ตนเองให้เรียนถึงระดับสูง ๆ เพราะมองว่าการศึกษา จะเป็นเครื่องมือที่ทำให้หลุดพ้นจากความยากลำบาก ที่เผชิญอยู่ และ โป มินท์อู (Myint Oo, P., 2009) ที่ได้ศึกษา เรื่อง Commoditization of Culture and Tourism Development in an Ethnic Community: A Case study of the Long-Necked Kayan in Mae Hong Son Province ซึ่งพบว่า เด็กรุ่นใหม่จะมองว่าการศึกษาคือ เครื่องมือที่สามารถใช้หนีออกจากการถูกควบคุม ของธุรกิจการท่องเที่ยวได้

2. ปัจจัยผลักดันที่ส่งผลต่อโอกาสในการ ศึกษาในระดับอุดมศึกษาในเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ จากสรุปผลการวิจัย ข้อ 2 มีความสอดคล้องกับ Jitcharat, S. et al. (2019) ที่พบว่า การจัดการ ศึกษาต่อเนื่องของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 ส่วน คือ 1) ปัจจัยที่เป็นสภาวะเกื้อหนุน คำจุน เปิดโอกาส เป็นองค์ประกอบร่วมหรือเป็นเงื่อนไขทำให้การ จัดการศึกษาต่อเนื่องของสถาบันอุดมศึกษา ในประเทศไทยเกิดขึ้น ดำเนินอยู่ และพัฒนาต่อไป 2) กระบวนการในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย การพัฒนาระบบการบริการทางวิชาการและ สื่อสนับสนุนการเรียนรู้ การกำหนด/การรับกลุ่ม เป้าหมายของการศึกษา การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลการจัดการศึกษา และ 3) ผลผลิต ของการจัดการศึกษา ได้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษา

ตามหลักสูตรระดับต่าง ๆ และการฝึกอบรมงานวิจัย และพัฒนาอันเกี่ยวเนื่องมาจากการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ และการประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน องค์กรภายนอกและระบบการบริหาร และสอดคล้องกับ Panich,W. (2012) ที่กล่าวว่า ในศตวรรษที่ 21 ระบบการศึกษาต้องมีการพัฒนา เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะความเป็นจริง รวมทั้งมาตรการเชิงบริหารเพื่อแปลงไปสู่ความเป็นจริง เหล่านั้น Boonyasarsnai, P. and Churmue, H. (2014) ซึ่งพบว่า สาเหตุหลักประการหนึ่ง ที่ชาวอาข่าพยายามอพยพเข้าสู่เมืองเพราะต้องการ การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น และความต้องการ ด้านสวัสดิการทางสังคมที่สูงขึ้น นอกจากนี้คนที่มีการศึกษายังได้รับการยอมรับนับถือจากคนในชุมชน และ Chaiya,J. (2007) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพล จากภายในที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชุมชน เช่น บทบาทของผู้นำท้องถิ่น คนที่มีฐานะและคนที่ได้รับการศึกษา ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้เป็นกลุ่มที่ ชาวอาข่าในหมู่บ้านให้ความเชื่อถือและไว้วางใจ นอกจากนี้ปัจจัยผลักดันที่เกิดจากความต้องการ หลีกหนีจากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมในชุมชน ของตนที่เป็นอยู่ก็เป็นปัจจัยผลักดันในการ ศึกษาต่อ สอดคล้องกับ Hofstede (1991) ที่พบว่า การศึกษาทำให้คนมีวิถีชีวิตและวัฒนธรรม ตามระดับชั้นของสังคมที่แตกต่างกัน เนื่องจาก วัฒนธรรมเกิดจากการเรียนรู้ การศึกษาทำให้คน มีระดับชั้นทางสังคมที่แตกต่างกัน มีอาชีพที่ต่างกัน ไม่แต่เท่านั้น การศึกษายังนำมาซึ่งกัลยาณมิตรได้ อีกด้วย เช่นเดียวกับ Putnam (2000) ที่ได้สรุปว่า ความสุขของปัจเจกบุคคลจะมีมากขึ้นถ้าได้มีการ คบค้ากับผู้ที่มีการศึกษา เนื่องจากการเรียนรู้จาก ผู้มีความรู้ย่อมส่งผลให้สังคมโดยรวมเกิดกระบวนการ

ถ่ายโอนความรู้ (Knowledge Transfer) มากขึ้น และจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และสร้างรายได้ให้ดีขึ้น ซึ่งย่อมส่งผลต่อความสุข โดยรวมของคนในชุมชนนั้น ๆ เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้ การได้รับการศึกษาในระดับ อุดมศึกษาจะเป็นช่องทางในการออกสู่สังคมที่ดีศรี ความเป็นมนุษย์ได้เป็นอย่างดี ในแง่ที่ว่าจะทำให้ เขาได้รับสิทธิและเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานต่าง ๆ เช่นเดียวกับคนอื่น ๆ ได้มากขึ้น อย่างที่นักศึกษา กลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 รายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งยังไม่ได้สัญชาติไทย และยังไม่ได้บัตรประชาชนซึ่งมีเลขบัตร 13 หลัก ได้เขียนระบุในแบบสอบถามว่า “เมื่อเรียนจบปริญญาตรีแล้ว จะเอาไปเป็นหลักฐานเพื่อยื่นขอ สัญชาติ” สอดคล้องกับเดยช-ไวซาเดส ไวดามัน ลิตเติล และ กีบ์ (Diaz-Veizades, Widaman, Little, and Gibbs) (1995) ที่พบว่า สิทธิที่ ประชาชนต้องการคือ การมีเสรีภาพ การมี ความปลอดภัยในชีวิตทั้งด้านร่างกายและจิตใจ สิทธิการเป็นพลเมือง และ Wattanaphuti, C. et al. (2009) ที่พบว่า ผลดีของการได้รับโอกาส ทางการศึกษา คือสามารถนำไปสู่การขอสัญชาติได้ ในทางกลับกัน ประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ที่ขาด โอกาสทางการศึกษาจะไม่ได้รับสัญชาติไทยหรือขอ สัญชาติไทยได้ยาก

3. กลยุทธ์ในการส่งเสริมโอกาสทาง การศึกษาระดับอุดมศึกษาแก่เยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ จากสรุปผลการวิจัย ข้อ 3 สอดคล้องกับ Jitcharat, S. et al. (2019) ที่พบว่า แนวทางที่เหมาะสม ในการจัดการศึกษาต่อเนื่องสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ควรมีการปฏิบัติการในภาพรวมอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมและสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย นโยบาย

หลักสูตร คุณลักษณะผู้สอน การจัดการเรียนการสอน สื่อสนับสนุนการสอน และปัจจัยเกี่ยวข้องซึ่งมีลักษณะเฉพาะตามสภาพของแต่ละสถาบัน นอกจากนี้ กลุ่มหนึ่งที่ยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์จะต้องเตรียมการ คือ การพัฒนาตนเองให้มีคุณสมบัติที่สามารถเข้าถึงโอกาสในการศึกษาได้ เป็นต้นว่า ต้องปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้มีความรู้พื้นฐานเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา สอดคล้องกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ผู้ตอบแบบสอบถาม ระบุว่า “แนวทางที่จะได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ควรมีความรู้พื้นฐานที่ได้รับมาจากโรงเรียน” เช่นเดียวกับ Honganurak, W. (2017) ที่พบว่า นักศึกษาชาติพันธุ์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

เชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนมากที่สุด เช่น เรียนไม่ทันเพื่อน ความรู้พื้นฐานไม่ดี เนื้อหาแต่ละวิชายาก ส่งงานไม่ทัน ไม่กล้าปรึกษาเรื่องการเรียน เป็นต้น นอกจากนี้ ยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ยังมีความจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้มีทักษะในการใช้ภาษาไทย Wattanaphuti, C. et al. (2009) ที่พบว่า การที่นักเรียนจากจังหวัดชายแดนใต้มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนต่ำ เป็นเพราะภาษาเป็นอุปสรรคหรือกำแพงที่ขวางกั้นการเรียนรู้ ทั้งยังสอดคล้องกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ตอบแบบสอบถาม ระบุว่า ควร “ส่งเสริมการพูด อ่าน เขียนภาษาไทยให้ถูกต้อง ชัดเจน”

REFERENCES

- Board of the Youth, Youth, Women, the Elderly, the Disabled, the Ethnic, and the Sexually Diversity Congress. (2020). **Report on the deliberations on the status of the problem and the guidelines for the promotion and protection of the Thai ethnic group**. Bangkok: The committee 3 members of the House of Representatives' secretariat. https://www.matichon.co.th/prachachuen/news_2528858 (in Thai)
- Boonpitak, M. (2010). **A transitional process and an ethnic identity maintaining among groups of Hmong university students to Thai society**. Chiang Mai : Journal of Social Sciences, Faculty of Social Sciences, Chiang Mai University 22 (1/2010), 129-158. (in Thai)
- Boonyasarsnai, P and Churmue, H. (2014). **Agha: Many lives from hill to city**. Chiang Mai : Social research institute, Chiang Mai University. (in Thai)
- Chaiya, J. (2007). **Social change and adaptation of the Akha tribes at Ban Pamee, Maesai district Chiang Rai Province**. Phitsanulok : Naresuan University. (in Thai)
- Chatnatapat, C. et al. (2020). **State direction and restoration of the Ethnic groups living in the Kingdom of Thailand**. Mahachulalongkonrajavitayalaya University Journal,

circulation, exhibition sociology, 9th edition, July 3rd – September 2020, 143-157.
(in Thai)

Conroy, David. (2001). **Fear of Failure: An Exemplar for Social Development Research in Sport**. Illinois : National Association for Physical Education in Higher Education.

Department of International Affairs. (2010). **Universal Declaration of Human Rights**. Bangkok : Ministry of Foreign Affairs. (in Thai)

Department of Social Development and Welfare. (2016). **The essential's preservation of a projects were had supported by the social welfare's promoting fund in the Ministry of Social Development and Human Security in 2016**. Bangkok : The board of national directors promotes social welfare. Department of the Social Development and Welfare. (in Thai)

Diaz-Veizades, J., Widaman, K.F., Little, T.D., and Gibbs, K.W. (1995). **"The measurement and Structure of Human rights attitudes"**, The Journal of Social Psychology. P. 313-328.

Frey, B and Stutzer. (2002). **Happiness and Economics**. Princeton : Princeton University Press.

Hickman, Daniel C. and Olney, William W. (2011). **Globalization and Investment in Human Capital**. Industrial & Labor Relations Review, Vol. 64, No. 4, article 2.

Honganurak, W. (2017). **The adaptation of the life of a new colonial university student in Chiangmai Rajabhat University**. Chiangmai: Faculty of Humanities and social Science. Chiangmai Rajabhat University. (in Thai)

Jitcharat, S. et al. (2019). **Continuing Education Management Guidelines in Thailand**. Bangkok : Humanities, Social Sciences and Art, Silpakorn University. (in Thai)

John P. Wilson. (2005). **Human Resource Development (3rd ed.)**. London : Emerald Group Publishing Limited.

Lahpai, S. (2007). **Politics of Identity and Articulations of Belonging: A transnational Kachin community in northern Thailand**. Chiang Mai : Sustainable Development Programe, Graduate School. Chiangmai University.

Ministry of Social Development and Human Security. (2013). **Human Security Strategy 2013-2023**. Bangkok : Office of the Permanent Secretary. Ministry of Social Development and Human Security. (in Thai)

Ministry of Social Development and Human Security. (2018). **Report on the social and human security situation in 2018** (January-March). Issue 1.1. (in Thai)

- Myint Oo, P. (2009). **Commoditization of Culture and Tourism Development in an Ethnic Community : A Case study of the Long-Necked Kayan in Mae Hong Son Province**. Chiang Mai : Graduate School, Chiang Mai University.
- Namuang, A. (2010). **The reform of the education of Thailand**. Pattani : Princess of Naradhiwas University. (in Thai)
- Panich, W. (2012). **The way to create learning for the students of the 21st century**. Bangkok : Tathata Publishing Ltd. (in Thai)
- Petprasert, N. (2006). **social welfare in dimensions : wealth eat, wealth being, happiness and rights**. Bangkok : Center for Political Economics, Faculty of Economics, Chulalongkorn University. (in Thai)
- Satahnguan, N. (2002). **Family Institute of ethnic groups in Bangkok: A case Study of Thai Seong family**. Bangkok : Faculty of Political Science, Chulalongkorn University. (in Thai)
- The secretary of the National Strategy Committee, the secretary of the National Economic and Social Development Committee. (2018). **20 years of national strategy (2018-2037)**. Bangkok : the secretary of the National Economic and Social Development Committee.
- The central registry office. (2020). **Announcing the number of the populations in Kingdom of Thailand based on the census data at 31 December 2019**. Rachkiccanubeksa number 137 Special H. 30 January 2020. Date of search, 15 February 2021 from http://stat.bora.dopa.go.th/stat/pk/pk_61.pdf. (in Thai)
- The Ministry of Education. (2005). **The Ministry of Education's protocol issued that provides evidence of admittance to students in the institution 2005**. Rachkiccanubeksa number 122 Special 19 September 2005. Date of search, 10 February 2021 from <http://www.pepgtakesa2.com/pgq56/?en>. (in Thai)
- United Nations Development Group. (2013). **The Millennium Development Goals Report 2013**. USA : United Nations Development of Economic and Social Affairs.
- Wattanaphuti, C. et al. (2009). **Promoting human right for highland. Minorities through citizenship and birth. registrati**. Chiangmai : Center for Ethnic Studies and Development, Chiang Mai University. (in Thai)